

عنوان مقاله:

باززنده سازی فضای باز تاریخی با هدف ارتقاء امنیت کالبدی با استفاده از نظریه CPTED (مورد مطالعاتی: باغ گودول دزفول)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و ششمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نیلوفر شریفیات - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول، ایران

محسن بیبا - استادیار گروه معماری، دانشگاه صنعتی جندی شاپور دزفول، ایران

خلاصه مقاله:

با نگاهی به شهردزفول، شاهد بافت تاریخی ارزشمندی خواهیم بود که دارای ارزش معماری بسزایی می باشد. امروزه به دلیل کم توجهی به احیای بافت های تاریخی، شاهد کاهش رونق و سرزندگی در این مکان ها هستیم. امنیت به عنوان یکی از مهم ترین شاخصه های مهم در نیل به اهداف باززنده سازی در بافت های تاریخی حایز اهمیت است. امنیت و مباحث مرتبط با آن حوزه های مختلفی را در برمی گیرد، معماری از حوزه هایی است که به طور مستقیم بر احساس امنیت انسان ها تاثیر دارد. اخیرا تاثیر متقابل معماری و امنیت مورد توجه پژوهشگران این حوزه قرار گرفته است. در پژوهش حاضر، براساس قرارگیری سایت تاریخی انتخابی- باغ گودول- در محله کرناسیون بافت تاریخی دزفول، سوال اصلی پژوهش؛ چگونگی بهره گیری از طراحی معماری به عنوان بعد کالبدی فضا، به ایجاد امنیت در فضاهای تاریخی باهدف باززنده سازی آن ها است. در این پژوهش از مطالعات کتابخانه ای و میدانی استفاده شده است و نوع تحقیق توصیفی-تحلیلی می باشد و همچنین با بهره گیری از اصول CPTED در جهت شناخت عوامل جرم زا، از راهکارهای ترکیبیرای ارائه نتایج مطلوب، استفاده شده است. رویکرد CPTED به معنای پیشگیری از جرم از طریق طراحی محیطی، در طراحی و برنامه ریزی محیط و منظرشهری، در تلاش است تا با رعایت استانداردهای ویژه ای در ساخت سیمای محیط کالبدی، به ارتقاء ایمنی در شهر دست یافته و از این راه به احساس امنیت ساکنین شهر کمک نماید.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، باززنده سازی، فضای باز تاریخی، CPTED، امنیت، امنیت کالبدی، باغ گودول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1037432>

